

יואל

3 2 1

הפרק 1

ת בר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל
²שמעו זאת הזקנים והאיזנו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם
³עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר
⁴יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל
⁵הקיצו שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיכם
⁶כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו
⁷שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלביו שריגיה
⁸אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה
⁹הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה
¹⁰שדד שדה אבלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהה
¹¹הבישו אכרים הלילו כרמים על חטה ועל שערה כי אבד קציר שדה
¹²הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון מן בני
אדם
¹³חגרו וספדו הכהנים הלילו משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם
מנחה ונסך
¹⁴קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה
¹⁵אאה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא
¹⁶הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל
¹⁷עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן
¹⁸מה נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי הצאן נאשמו
¹⁹אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה
²⁰גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר

הפרק 2

ת קעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל יושבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב
²יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על ההרים עם רב ועצום כמהו לא נהיה מן העולם
ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור
³לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא
היתה לו
⁴כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון
⁵כקול מרכבות על ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלחמה

⁶ מפניו יחילו עמים כל פנים קבצו פארוה:
⁷ כגבורים ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחותם
⁸ ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו
⁹ בעיר ישקו בחומה ירצון בבתיים יעלו בעד החלונים יבאו כגנב
¹⁰ לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם
¹¹ ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי
יכילנו
¹² וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד:
¹³ וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם
על הרעה
¹⁴ מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם
¹⁵ תקעו שופר בציון קדשו צום קראו עצרה
¹⁶ אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה
¹⁷ בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה
למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם
¹⁸ ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו
¹⁹ ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד
חרפה בגוים
²⁰ ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הים הקדמני וספו אל הים
האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות
²¹ אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות
²² אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם
²³ ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש
בראשון
²⁴ ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר
²⁵ ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם
²⁶ ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי
לעולם
²⁷ וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם
²⁸ והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמו בחוריכם
חזיונות יראו
²⁹ וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי:
³⁰ ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן
³¹ השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא
³² והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה
ובשרידים אשר יהוה קרא

הפרק 3

כ י הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם
² וקבצתי את כל הגוים והורדתי אל עמק יהושפט ונשפטי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר
פזרו בגוים ואת ארצי חלקו
³ ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתו
⁴ וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל

מהרה אשיב גמלכם בראשכם

⁵ אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם

⁶ ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם

⁷ הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם

⁸ ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר

⁹ קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה

¹⁰ כתו אתיכם לחרבות ומזמרתים לרמחים החלש יאמר גבור אני!

¹¹ עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך

¹² יעורו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב

¹³ שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם

¹⁴ המונים המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום יהוה בעמק החרוץ

¹⁵ שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם

¹⁶ ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל

¹⁷ וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד:

¹⁸ והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית

יהוה יצא והשקה את נחל השטים

¹⁹ מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם

²⁰ ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור

²¹ ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה שכן בציון